

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ

ΩΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ

Τὸ ἔτος 1922 ἤμην εἰς Ἄφιν — Καρα — Χισάρ ἔφεδρος λοχαγὸς διοικητῆς τῆς Γ' πολυβολαρχίας τοῦ 11ου Συντάγματος Πεζικοῦ. Εἶχον ὑπὸ τὰς διαταγὰς μου τὸν Κώστα Γεωργούλην ἔφεδρον ὑπολοχαγὸν διμοιρίτην τῆς Α' διμοιρίας τῆς πολυβολαρχίας. Ἦτο κατ' ἐξοχὴν ἀνδρεῖος εἰς τὰς μάχας, ὠνομάζετο δὲ ὑπ' ἐμοῦ «κορυθαίολος Ἐκτωρ». Ἀγόμενος ὁ Γεωργούλης ἀπὸ τὸ θυμοειδὲς τοῦ Πλάτωνος μετέβαινε καὶ προσεκόλλη εἰς τὰ συρματοπλέγματα τῶν Τούρκων, πέραν τοῦ Ἄφιν — Καρα — Χισάρ προκηρύξεις γαλλιστὶ νὰ ἐπαναστατήσουν οἱ Τούρκοι κατὰ τοῦ Κεμάλ ἢ νὰ αὐτομολήσουν. Τὸν ἐκάλεσα καὶ τοῦ εἶπον : Κώστα, ὁ Κεμάλ ἔκαμεν ἐπανάστασιν καὶ ἐπεβλήθη. Πιστεύεις λοιπὸν ὅτι οἱ Τούρκοι θὰ παρασυρθοῦν ἀπὸ τὰς ἰδικὰς σου προκηρύξεις, ὥστε νὰ μὴ πειθαρχήσουν εἰς τὸν Κεμάλ ; Σὲ παρακαλῶ νὰ μὴ ἐπαναλάβῃς τὸ πείραμα. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ θυμοειδὲς τοῦ Πλάτωνος τὸν παρῶρμα νὰ συνεχίζη, διέταξα μυστικὰ ἓνα λοχίαν νὰ εἶναι εἰς τὸ πολυβόλον ἐπὶ σκοπὸν, ὅταν ἐξέρχεται ὁ Γεωργούλης. Μίαν ἡμέραν κατὰ τὴν ἐξόρμησίν του τοῦ ἐπετέθησαν δύο Τούρκοι ἱππεῖς. Ἐτράπη βέβαια εἰς φυγὴν ὁ Κώστας, ἀλλὰ θὰ συνελαμβάνετο, ἂν ῥιπῆ πολυβόλου τοῦ ἀγρόπνως παρακολουθοῦντος ἰδικοῦ μας λοχίου δὲν ἀνεχαίτιζε τοὺς ἱππεῖς. Ἦλθεν ὁ Κώστας κάθιδρος καὶ ἠρώτα ποῖος εἶχε τὸν λοχίαν εἰς τὸ πολυβόλον κλπ. Τοῦ εἶπον : ἐγώ. Καὶ προσέθησα : ἄλλοτε νὰ μὲ ἀκούης, διότι εἶμαι μεγαλύτερός σου τὴν ἡλικίαν κατὰ πέντε ἔτη καὶ περισσότερον ἐμπειροπόλεμος, ὡς ὑπηρετῶν ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐντεῦθεν, μετέσχον δὲ καὶ τῆς προελάσεως πρὸς Ἀγκυραν, ὅτε ἐτραυματίστην εἰς Καλὲ — Γκρότο ὡς διοικητῆς τῆς πολυβολαρχίας.

Ἐτέρα ἀνδρεία τοῦ Κώστα Γεωργούλη :

Κατὰ τὴν ὑποχώρησιν τὸν Αὐγούστον 1922 πενήντα ἱππεῖς μὲ τὸν ἱλαρχὸν των μᾶς ἐπετέθησαν. Ἡ φάλαγξ αἰφνιδιασθεῖσα διελύθη. Ὁ Γεωργούλης εἶδεν ὅτι οἱ Τούρκοι ἱππεῖς δὲν εἶχον ἀνελκυσμένην τὴν σπάθην καὶ μοῦ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν. Ἀμέσως συνεκεντρώσαμεν μερικοὺς στρατιώτας καὶ μὲ τὰς προτροπὰς μας καὶ τὸ θάρρος τοῦ Γεωργούλη ἠρχίσασαμεν μὲ τὴν ὁμάδα ταύτην σφοδρὸν πῦρ κατὰ τῶν Τούρκων ἱπέων ἐκ τῶν ὁποίων ἐφρονεύθησαν πάντες πλὴν τεσσάρων διαφυγόντων.

Ὁ Φαχρεδὶν πασσᾶς εἰς τὴν ἔκθεσίν του ἔγραφεν, ὅτι ὁ Τοῦρκος ἱλαρχὸς ἔπεσε γενναίως μαχόμενος, ἀφοῦ διέλυσεν ἑλληνικὴν φάλαγγα μὴ θέλων νὰ πιστεύῃ ὅτι εὑρέθησαν ἐκεῖ Κώστας Γεωργούλης καὶ Θεοδόσιος Κυριακόπουλος.

Ἄτερον ἐπεισόδιον.

Εἷς τινα καταυλισμὸν περὶ ὥραν 10ην τῆς νυκτὸς τῆς 17ης Αὐγούστου 1922 ἠρώτησεν ὁ Κώστας ἂν ἔχω τίποτε νὰ φάγωμεν. Τοῦ εἶπον : ἔχω κόκκο-
ραν ψητόν.—Φέρε τον. Ἦρχισαμεν νὰ τρώγωμεν, ἐγὼ δὲ ἐθεώρουν τὸ στήθος.
Κώστα, τὰ κόκκαλα τοῦ στήθους εἶναι κλειστά, θὰ μᾶς πιάσουν, θὰ συνεχίσω
τὴν ὑποχώρησιν.

Ἀπαντᾷ ὁ Κώστας : Θεοδόση, Τειρεσίας ἢ Κάλχας ἔγινες νὰ πιστεύῃς τὰ
κόκκαλα. Ἀντὶ συζητήσεως διέταξα τοὺς στρατιώτας, φορτώσατε καὶ ἔμπρός.
Διήλθομεν τὴν χαράδραν Τουλοῦ—Μπουναρ καὶ ἐσώθημεν. Ὅσοι παρέμειναν κοι-
μώμενοι ἐκ τῶν ἄλλων τμημάτων συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι, ὁ δὲ Διγενῆς καὶ
Τρικούπης μετὰ τῶν τμημάτων των παρεδόθησαν εἰς τοὺς Τούρκους τὴν 18ην
Αὐγούστου 1922 μεταξύ Κιοπρουλοῦ καὶ Τουλοῦ—Μπουναρ.

Ἀνεγνώρισε τότε ὁ Γεωργούλης καὶ τὰ ἔλεγεν εἰς Χίον, ὅπου ἀπεβιβά-
σθημεν τὴν 7ην Σεπτεμβρίου 1922 καὶ ὅπου ὑπέβαλον τὴν ἔκθεσίν μου πεπραγμέ-
νων κατὰ τὴν ὑποχώρησιν, ὅτι πράγματι ἐσημείωσα ἐπιτυχίαν μάντεως.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπίτιμος Γυμνασιάρχης